# Wenerid.

## För mehr än trettio åhr sedan skrifwin,

## Nu mehra tryckt i Stockholm

Anno 1680

---

## Förord till den elektroniska utgåvan

Detta diktverk, som är författat av pseudonymen Skogekär Bergbo, har digitaliserats från Kungliga Biblioteket, Stockholm av Litteraturbanken och anpassats för Projekt Runeberg i februari 2013 av Ralph E.

Jämför den på **Litteraturbanken** upplagda vetenskapliga utgåvan från 1993 med inledning och kommentarer av Lars Burman.

# Wenerid

## För mehr än trettio åhr sedan skrifwin/

## Nu mehra tryckt i Stockholm

### Anno 1680.

## Til Läsaren.

SÅsom ett Språk beqvämligast kan komma til sitt fulkomliga bruk igenom Rijm heller Skalde Kånsten/ så lägia sigh nu flera där uppå/ antingen medh löst heller medh bundit sätt blifwer alt skrifwit (foluta aut ligata Oratione) thet förra brukas almänt thet senare skalderna (Poeterna) the älste aff them brukade aldrigh Rijm uthan en särdeles lagh medb ordens ordningen och måt/ hwar aff deras Skriffter skulle bestå. Nu achtas ände ordens lijkheet alenast. Så/ i Italienska Spanska Franska Tyska som Swänska Språken medh thett bunde sättet tilskrifwa ähre Språken mehra berömde och beprydde än med thet löse som hos Grekarna Pindarus Sophocles &c. Hos Latinerna Virgilius Horatius/ och så många flera hafwa låtit see i första påseende dömes om Swänskan thet är ett grofft/ ofatt/ oböyligt Språk särdeles til rijmande des infinitiva lychtas inthet alla på are, ere, ire, uthan ähra nästan terminationes infinitæ. Men här medh är äfwen Swänskan öfwerflödigare för Rijm dichtarena än något annat Språk som uthwijsas skal medh ett slagz Rijm bestående aff 14 Radar som the kallat Sonetter hafwer petrarcha Italienskan och Ronsard Fransöskan hedrat / både effter Friggas dem the kalla Venus drifwande/ ingenthera effter Thors dön the kalla Mars nu til at låta

see Swänskan i Rijm skickeligheet / äre här några i hopsatte aff sama slagz Rijm inga aff them öfwer satte heller verterade om thet är och Friggas drifwande behöfwes inthet fråga effter.

**Skogekär Bärgbo.** EY altidh hugg och slag/ i ädle gode Göter Förunner wärior roo och skölder hwijle tijdh Så länge Frigg' och Thor få talas widh om fridh Och ingen medh gewär i Fältet eder möter

Och ingen eder land i wredes modh omstöter Gudinnan öfwa will Ehr ungdom i en stridh Som stillare är och söt och både können blidh Til thetz ehr någon ann medh andra wapen höter

See här hwadh kärlekz macht har en bewekt at skrifwa Thet har iag dragit fram och rifwit uhr hans hand Han hade ämnat thet åth en allenast gifwa

Jagh gör thet almänt om the wijda Norda Land Behaga i thet så få i änn något mehr Som iagh hos honom dölt/ wäl wärt at läsas seer.

# 1.

SÅ hastigt blef iagh skadd aff lilla Gudens pijlar/ Som öfwar så medh eld som jern sitt Tyrannij/ Medh hemlige försåt och små bedrägerij/ Som medh sitt skiutande sigh aldrigh nånten hwijlar.

Som färdas widt omkring som blir så många Mijlar/ Oskyldigh wardt iagh såår men ach! hwar stog du då. I Skogen Skiutegud när du mig råkar så/ Hwad winst hwadför beröm at du så häfftigt ijlar/

Rätt som en annan/ skytt i wåra skogar willa Försåtlig löper kring/ och slår de säkre diur Med en förfalskat Sång/ kan deras öron snilla

Kring buskar skiul och trä/ sig skickar uppå lur Rätså där ställer fram/ och denna redskap grymma Hwar kan man hafwa frijd/ hwart kan man undan rymma.2.

DJg wil iag älska än/ i alla mina dagar Och hafwer hafft dig kiär/ från det iag dig först sågh/ Ey skönare eller rijk ey högre eller lågh/ Sig wara hwem dät wil/ mig någon mehr behagar/

Får iag ey Veneridz gunst/ om Gudh så äntelig lagar/ Så älskar iag likwäl fast iag ey älskad är Du äst allena min/ alen ästu mig kär Dy skillias wij ey åth/ til des oß död förswagar/

Och den ehwem det är/ åth hwem du är beskärd/ Tag kärleek utaf mig/ iag wil den med dig dela Om iag förringa är du nu mehra wärd

Om honom ingen ting/ må ey hans kiärleek fela Men feltes kiärleek/ tänk på mig ännu som brinner Tänck at du ingen ann/ som älskar mera finner.

O 0m tamfghafipernntilfi;Jfcjf tötimm) ^#ivabfu harhaflt ödjmeb h»ab stadiahe^ *©å wtliig säpa big em bu fSrr intet rnet *£wem som mm ^mujfru ar ocf) htvabhonrn&ibe fjm

&enia$har4t'f¥atst$rst/ f&uh<*n l<Jn<?e leta.

<28ar sfr5nc23cn criö / ben har tag &skat sist/

£> d) albrif} haswcr seen as annan tifcket tvist,

2tnbod? «t ingen nng har fnnnar mehr f^rerera.

Spct-habe henne Htti som \)mt c4) en sttol Mmrrw od) pila af (å tmaen stabig n>4n B? m|^'on2(menbon^r/gm5|fi'honmi3fi$räl5mtn$

_3a31vett ed) tror Ujtw&i at bet åx intet än JDet rcatTjom bettvtl min nerib 4iskar jag opon honhehaåarmjäin iil min sista i>a$

% ti9>

Sften ater rwctrr emot/ näriag^tt ftärleWwärb*/

§3et4ncker flagw iagod) ast mttt hiereas 3run& fftu sdger i min sorg at f?«Mig( n><*r *>et 1“”'&

% t (iärlctfnwg s(S greeW odj fommebtmg tf4rdW

ömfflntni orlaf ämm 1**«* .u

^gemiisar »ara sant/ ast f*«ban bl‘c man.w,»*‘ efteer bet f44r at wi^^om har ett pru*-

s

©om ey »ärbwas fan s<* ar i«3 tB^ls^n^

2lt tag mcb sorg ocf)fr6gb har faban fÉatt f««

g)fr&4l$an&et har iaä/ <9 flnnanwa w«m»?. •

INat när kiärleek mig i sömpnen wil påminna/ At dagen som war när det war min Venerids dag/ Och at då gifwa band/ war en sedvanlig lag/ Jag hörde säya mig hwem wil den bundne hinna.

Men du kärkomne dag det nampn har kunnat winna Som nampnets täckligheet/ all andras öfwergår/ Så ware klarheet din för dagar detta åhr / Är du tilsagd det nampn/ Är intet högr’ at finna»

Mång gångor har iag dig sedt öfwer werlden lysa/ Från det iag fängslad blef mång gångor der til än. Har Venerid sedt/ du dommer alt igen

När man af wintrens köld/ begynner til at frysa/ Du förer androm köld/ mig altijd brånad ny. At tänckia på dens nampn som iag ser för mig fly./

6.

(Feweef <Jit ingen h»em/ iagäfffar fckehete-

‘5Ktnal&rakiirf?esiel}7 athcn sa dlfBab

/)tvarfJre $r tag N e/ mig stdf i strömmen fdttct/

0« stilla at iag cd)/ mig ey bekänna tfotf .£tvem (fr i sitfnfo stoDö; Mf f>nm?nar od) s5rg5r£ Och ropat intet fyidlpl men svi! i>et bliftva heller/

f)mb åt fSrbttir fa spacfe/ som tyst sigh (ater f^ngj(**éfal fag od) braä sä tpst htvi har tag cd) en mun*/ tt 5et en liustig ting/ f«$r hmem pal iag mig ängs ia.**

**t^rnnflftet sivarar mig Jtffänb btg mgalmifc/ amui åt intet titbh/ »vist är bet Åstto t»ygb,**

**SRmiw fom ärnat 4r / «th anbra/älsta/ fclyäk**3Bad acfttade tag det du logvaehmfn Beglfran. ffe ^a^dtimtgtntetkMr/ ndriag kar hade dig/ 2lag undrad intet p<! du ösmergaftve mtg/

2tt hastva haftt digficlr/ nog tvoro mig den

Sttenat tag aiskar ocft/ skal intet dig besrndra/

S)u tvest du äjl docf) tvifrd/ af htvar ocf) en det giör. 0a undra intet pai at tag det gfoa tör/

SÖJin tvillia åx mlgsrij htvem fan mig den asfftlra/

Ätifnxill åt^(ungfruerö art/dersöre ivi8ia tvdga 2lt folf mä icf e stort as derag fidrleef stfya ©a tvet at ingen »vet tag skulle dig begcfra/

£)d) tvet/ du icfe sicRf M flfaa btf sör n>ist'

SDy kumme ån der orn en ttvistan eller ttviff/

04 farnas s^aneyiag har ey hafttdenähran.e„2ut enSSIinb farleckey ber ingen bl?gb<frnw l

3t han sa mangen man / slfker l&er gå.

J £)en hane? prif«>an>4rb sin s%e* macljf erfara/

£)m giftver sig tif ttigf söm (ifef acljtar fara/

$il konster ben som har gått minn' ocb h^gt siftstanfc •Olvarmåter frasttensin n<fr han tviltag’ wstanb; £)enonbomf4flanfrm sig <lis£og uppenbara/

£)i; sinnen någon til ben som sig låter »vinna.

aftvunb eller haaf / asonsfo/ siem begår/

2lf falf^heet otro list/ och hroab mer o5j?3& är/

•Oootfbe fanfnrat rnmwår renefiärleek sinna.

S)et äretrträfom tvil plantera# i gobjorb/

SOJen s4? bett annorftäto/ är fåfäng m$b« giorbh1.JC 3Bent scfaer at een drömf hartnfef til Befyda SP®oclyhasiver mängen sagthtvad dem skulle h<fnd’flcfr @orn tvtj tvid undran flor as andra hör’ od) se (ske? &y andan »aringgiör hälst dem fem honom lyda.

$0Tenaldrig'h«rtagdrömt/ det så latttil uthtyda/

©a leswade* sa bart sigh kunde ms'3hförte/

©om dennamtti hwar ast är-intheat göraspe/

SÖienmehrmed nagra rijrn den händelsen bepryda/

3ag sagmin'23encridman$ord med henne s4lte/ QBijfomme tit ett rnrn d4r nagra speglar sta.

2it hon sig der uti beskada iviHe da.

SSadiag/ ocf) sade än n<Sr hon % der tvidh (töfref CÖetracfna thet nuftflf/ setil om iaghharskuft Itiagsa (ange ar| ensadanstönhees nåt£££ # fyntegmtghon tog/ min hatt i si/na fydnbw ^^’£)cl) gicf sa bär meb uth be£ millan s^te jag. JDetsag ho» roparnig/ fick hatten fabe tag. £>cl)s

§tt sri/hee$ tecken är en £att/ by när bet hänber» 2lt.trdlar srijheet gisg få åt thet gammal lag/

2(t gistv’ en i)att si tror tag odft hon far behag £)mstjber frälsa mig och mig min stijheet sänber;

SDJenhurttbansrijheet/ atidgey cllslar mehr»/. SabetiagälfFathar/ bet sfora fan ey s!ee/

5)enfr otrolig ting sä ivibttagän fan fee/

£)om tyckte mig iagstckstfl gnnstc tefen stera.

£)d> troorätmu som siSrrz sa harb är ingen fWit. 0om blöter eyafen rättäistar* tragne 64a.£

«Bem trar bodi hwab f3r sorg/ hfcab ängslan o# _ f0?tgf5rer nu upp a den swatta langa nat/ (hivad far&/ ©om tager migisran min tfdfc högste statt/ -j

Sttitt ende tijdfSrdrist 2*eneriMgon Umj

it solen sinlöoi mclst under jorden vtmj £)d) mänan lemdnad qwartilhennetf skugga satt!

3ir bårta od) min sci od) skuggen sär ey satt 3 ängslan lemnqgiag den iag uni uppenbara/ ‘

Qftat tvij i mörkret g<£ n>ir ogon mtef gagna /

SBii staplehtjt od) dijt od) fana äfttafuU. /

©a gir tag alt förete närrnig äre borttagna/

©trimmorna af min ©o!/ al ting mig synetf fu& < 2(s natljentf bisierheet i mörkret tanker iag. ^

®in^emridpödigtil de# Ht blifwer da&~nn dr Sftwen lång/ od) dagarna sast tfttä. @a<$r©olen up en ©tund fring n>drsd med m&rc-£on föfljer ffongen äth/ rdtt. som hontviUe sti;/ Qoi} st»? ©ig later sädan see/ åt langatijden yrta.

©ör m^uan nagot liust det tvaraHntet länge/

£>c& mljst om nattetijd nu tull nuater ny €Ru mmdre an som hals nu stisiver nu som bly/

£>cf> astta närhan skijn i wdgen molnen hdngia

"" ' , "" n" • 1 > y -

£5e andra himmel* liu? än mindre nog sörm&

Se daem&ige dcd) Idngt bart/ od) alle srnl.

©a at o dj deras sten fan inrettilop hmna

€medan det sS ärhwar# skeen mtgh lyser dl 2ltiag ey altsör ett i mörfret mafie g£

Sftin Seneridå ögons Ilutfsom flarast förI?*

/

*f?y3n albra&Jste tväti/f<$rafla mina ivifmw *^QHin liusfligeste tri^fl blanbaH triSst tag fan'f<S. gy?in aibrawrste lust / ssr an lust mig ste mä-JÖn nlbrafätaste ffa -alla bem iag iånntti ____^

£)usromh^ ©pegel flarfjivars flarheetrnig m hräwr* ©omf^ralt Qwimottni fan som exempel ga ©orn ähra tuckt och blygb'0(J) fyffheertäncker p&f @om estter ingen man sig omaf gfoanbj rinner.

S)ettvärbige^erSmöchläs som bn |5rtiandt §5r sclban bygb ben fan här ingen gistva bi$

Qm ey 0ubinnorod)bcfrgj mte synnerlig

Splysningocft fSrfianb as gunfibättiltfrtämi SOJen giftve£f sabangunst betmattesfc i fiib^

3ag s°3< iSetwifc lwömb i nwrldw.wlNhOOmen fr(stmar30nr0o*iiy*nth spridd cd) npnrneK ^^sföedscfrioroc med lucdt- cd) prädmg skönheetsto& §ömöyer sinnen all uti fin stalte stor.

2it ingen blomnia !ijk pa marken tvarderfunnen

hwlf en målar ftmst oh mad)t äx öfiver munnen/

£)ern fatta# färior/ konst si l^ng hon ras# od) gröt §il de# at henne# sastt/ är torkad o$ försivunnen* >

<£y eller sinne# lås beröm ed) prij# od) åhra/

StlsyHest som si3böratl4stva denna rco#.

JDe aldrahögfie od) för ring’ ath henne ahra.

JDy fomraernu od) seer för än hon gftstn koo#, JPjtvadmalntng henne lijk st i år sedan at be$dr« ^élvem henne kanna tvtlder maste ivara hoo&trogneste^maw som tiugo ähr tiHijfa. in jungfru äl(?athar/ enädr hon »var än<}tvar f £)d) änrni »te ähr frän det hen skilder »var/

£)et sinne# ingen mehri fiadigheet di» Ii/fa. /

&)n hade ingen l$n i ffärleefj ©uden ritte gér aH din hulde tiifn|T aHenafi m6dan baor £)cf) fdflan litet nog sicf du as henne fmv iiitwåi du funbe ey isran din f?«Sna ivijfa

SSBarhon denfyskestesomduldetsielf fceflJnner iagh befänua det du ivar den trognaste ©omlfigand ik\ati eld hoo# bade kSnen&rännw

$5r ane älskog! par tvar det det ddkste

£>d) »virt at hivar od) een uthashane? rijm detf ännel»

igenom hwitfe det är det Ipfjameste.16.

änba£ bo$ min sorgnåtsfd mmkäd«fånb«^ '*r » g)j«ng bag ock) mlagen natt/ mang mänabänhaiär #iu Hnbat betta ahv/ ocb big har iag an fiär SllUingfänä» som i>jj.minfärUck fas cnnvdnbas

St älfft» bod) en bygb/ od) af hantf $am >uptänba$ jptvernwil baffytfa mig ? åtfattigt bet bestvär §iSrg<Sstve£ trängtan min onyttigt mitt begär 0ä jvänter Mg hdr pamig iSenrnbjöorn mä sdnbatf

3agtve«tväl när iag nn&egynnarf £ nyt ahr 2tt tag til gammal sorg en ny f5ro£ning sahr 3u längre od) ju mehr iag älstar ^enerib sti5n<*

2lmingen hon tvil tväl *fler od) migh iöa (fota «Dd)anbre g4dfsi$rhi; sl mänga frtng mig g« ^meyärimm m«d)l ben <n« »hr sinnet$&ÄTSBar stmter iaah en Sfogh di/e infhef $a(ffan tc-m .0ivar sar iagh mig ett @tiul der ©o(en migh ci; feer/ Sftitcfr mightverldmleed iagh sSferiwhet mehr/

#n Dium som are mörf assijdetf öde torna.

Sar iagh min «$nskaney den liusiigeste? hlomnut •Oivadh g5r iagh längre har nu ahr och tiider steer.

Om hon migh ingen gunsi och tvifligheet beteer* jfjmadh ? haftva jungfrur tiåti som icfe tfhre sromma?

3agh hastver ästta fagt migh ingen skal behaga ?

SO?cl)r 4n ^Senerid min/ men huru stal iagh dä Slär man pa tvelgen dr at henne från migh taga i

CSehaga ingen mehr n<lr hon tagi migh isra?

3tti§tankar ähre det/ den ndgon haftver tåt ©emmligt rädd ocl) sutt medh tä(4ng fruetytan rfr-

/£7^8 itna $alma minane srna Kalmar* ähr<*

-^©'©orn drager til tighalt rat som «n starf ®a3neef Jptvadh rnanpa jorden rund berömt ocf) nyttigt wet 2U allehanda golf pa digh sä bo begära

5Bidh allehanda Äänst sigh riifeligh «t nfra gran ©tdder ocl) sräniand/ som ttl den bdsta beet gly* hijt at leftva tv<*l o$ mhan altfiSrftecc .f)ijt f emmer alt htvadh M och ädlare fan bdra/ .

$ringtv

3 tvarand’ heller ocfo utht de sorna tijder

järnår stn£ en^eneridsadygdighocb sä stött

3 naSot annat lmt> pa nason holme grön*/

19.

SJ ^ Ml) medh sädan ©crg/ ocf)heta <Sucfar mänga ^COfcd tungt uthtr<5ttat $$r£(?/ocl) stvidande jbgon tvär £54 har fi$ruthan03rnpn/ ocl) jftta och rnedh grat SD?edh ängest och rnedh <(tval nu legat ^ättren länga

&het tvcet du intet as/ som har dhe tanfar »vränga man (?al aldrigh tro/ dhe kärleefofulias läth Svalfinte ^enerid / som mor thet intet u som medh bara lust/ dem fan sätätitgh sanga

Om rnine tarartfstodh bitt hterta kunde btéta <53 grete iagh an mehr/ o cl) fund’ e» annat sk$t<*

Qften sialfe 2$enerid du mast' och billigt lee , Sftärdu det gäfery/ och fäsängian sar (m

$8 n|Tp3<lrlef <fr in tet s?i

j£)an kan be ©amhla och sa »välsomSönga tv ef a Och som en unger Äropp f>eh6ftver gammalt tveet/

<£n gammal lijfatf hantvore mehra heet %t Stigga tusten stn ey^matte honom nefa

JDet är bet ssrfta prof hivar genom ivii t>ewiis<*

SEBdr SEttanbom htvem som bet/ tvdlhafnxr genom gatt/ 0ähiSr man honom fSrstffa een sérfiSft nian prijsa

j$an har bet tvdrfle |lagV som sin* ast -ftrigh lithstatf/ £)he ^re mifstebeitf sa bhe somt<5 starfr sinnad %t bhe e* f4ua mobh nfr bhe af j\4rleee tvinnadpgh tyckersör migh fjdlfl beröm ocf) ära tvora, _J2lt sör eu jungfru skuld s<* mycket ont uthsiä ©£ ähre liktvcJl dhe fask iiitje cllerfii ©om tyckiat sammalund o cl) iUrleek min sörstvara

*£)tvij stalhan;säya the/ si l<5ng' enitosa sara:

©ä mänga stnnetf ttl at stå sin hugh uppä;

Ocl) skull' han (lista een,at han 3u aftiidh dä ©ä älskade medh matt;at den »vor uthan sara.

dhem som tala sään mindre jdrna sinne* £)henär ey tvänltgh giord at pröstva Äärleef j mod)t ©em menar dhetat han af sitt sörfföndt fan tvinnad.

Sftey.ney dhe tviseste har han ort) nederlagt;.

£)hem ingalunda tvil medh godä^skal medh hooty £cl> (»ttngiJDansen ga-htvadh hielper streta mo$t.2

50 iij 7&(lt är fctfängligheet/ som ©fngga ocf) somSBäber "^'©het fornrner alt o cl) giar cd) bitsiver inthet qtvaw £>ch när bet tvarer bäst/ sä är dhet giort sä snart, görstvinner alt som 9WW o<t) flyger bartfomffiäber

JDhethielper lijfa stort man grater eller

Jm'.' f

$$rbenf?ul tvar tilsreb* mitt £ima,lät bigh nöy»-. ^tv^httjbenhafsva tvil ntä digheyfynetf bröya.-@fal iaghi enstigheet min nngbom genonigÅ

2fr bättre gläbie.srSgb än sorg at tänfia pä.

&>hen har ('d) gtömffa giort som hastver giort tvärf mine $anhänba;Seneribgar)[een g&igvhr mitt Sinne,!•

, \

25*

å^ghskliHe ga min foo^sick ei; mehr $

S)het ordet tvar förstvärt eller ocfc sörgcltit platt,

3agh funde ey säya* uti; som iagh daivarbedröstva-

Stfedhfärligh blygdsamheet;som kyske jungfrur PrösrtW, ©log hon sin ögon midh ocl> ränadesa statt,

©om hade as ett sting henne? JpieVta tvarit skatt,

£>cl) tycktes siya migh-iagh beder ännu töstva.

3agh hasiver sedan t^ncft så manga tusend gangor $5egc(radehondet,htvibles iagh icfe <|tvarf

S)hen medh sin upsyn blidh migh binder sa o4) sangar/

$örmatte hon dhet ey at iagh dä lydigh tvarv £>het kan en annan gäng emot min tviflia skee 3agi) «>iöe n>ara <|tvar hon skuH' ey gärna see*.

5? iiijI'erla ^lffjönstunMär Solen sigh nedhsMte ^ 3©fögm,hände dhetfagh länge önstat hary 2t iagh fungöra fick^den jtcfrieek som iagh b«r ^il 2Senerid ocl)htvadh iaghddr tvijdaremedh tänckte.

SJptlJnd ndr iagh nu sägh dhe stöna ögen blänkte .£on kunde »val först* htvadh min begäran roar £>d) medhstoor höptgheet gafmighderpa ttlfmar: 3aSh ma» <>; wistaomförgäfmetf iagh ntigh knSnckte.

éycksam färfornne dagk bland andra dagar «Ua ©om komma ahret ornlO at iagh mängen gang 3in finge fadan iXoo om21stton jhinden kalla

$}<Sr iagh om dagan harhafft aft min heta ttvang;,

SDien cftcer dhet iagh feer hen miah ey nödigt hörer.

0ä gar iagh driliigt fram dijt .ftiärleck minmigh sörer.

\u tror af elden min snlf ornfigen nthsiäcke*

*^Stär hen jyntfinthet til ocl) lyser nitet niehr ; Qftcntvorcirthettilhtvadh 2)enerid eysehr ©a had' iagh ingen elddoch om det henne tacketf

3(st eU'r o cl) as©nö en llgand' <fid upwäcketf;

£)a brinner Statt od) £)agh htvar leedh npp *ddr,*

*3agh plägad mehr än sink od) as mäng statt sörskräcfe*,*

*SDTen läktare säya migh safranfer tmhettvara,*

*Sföigh giftva föga tröft/ dhe sk^mpf od) lee dher äth Och stvaraallenasi dhetia^hhetbliriv^lgati,*

*C£n s«Mn siuk den fan ey haftva mycken fara.*

*©a är minitärleefj enerid min/ miH honsigh tagat an.*

® *v.*%6\

ås$»änter®olen* sk«n skalupgäocfl mtghlyffr

gjjigh soiu denfalla 'iflaet i denna mörka dal »Oareustigh gä« omfriug.medh bittert rnodh ocft <|ivaj £>cl) mäste medh sörtret tunu' flädder darra och j»ys&.

jp)5r ingen sinne* som migh mä«e funna hyfa 5agh hörer ingen röst ecbinth et Salfe$ taal allenast sangen aseeu osösd Siächtergaal Jpan r*r mtgh litet nogh [om dton&h maste ryst»

£0?en seeiiagh fror dher gryryty östermanen giitfrä ©nara ®äftesoglar smäpä Ötvtstorna nu qtvtttra

^»brufadagseng liug-stätny o<$ lägh strajtbart_

&)in<5orgf du sar alt b het du önskar innan fort r 6ä lyfta? Ii/fa tvist dhen rnörfa hatten länga ©älycktatf en gang och\feel»ären dima mäug&f)tt dr en ljijten tijbh som iagh än mäsie biid«

§Sr (Jnrnitt langa happ sulkcrnnat blisivafan £)d) sebanf&Uiagh s4 ben ratta srögben san gi3r htviiken tängeiagh mast haftver mycket liidfl

Sftu kommer snart ben bagh som rnebhsin anfornsi betalar alt sSrtreet,den siste på mitt ivee 3>hen sdrsta p« minsrtfgb/ da (Tal iagh när mighsee £)yen som alena migh hngstvalar tvidh sin siiba

©kal nlgon funna sa bhet 5ben migh »vilärna ^an iagh än sruchta migh när hen migh inth et ster at iagh liifa sä umgatf medh andfa 3^rn«

» Zt iagh od) icke är i hennetf tanfar rnehr Sftenhjjvabh sörhinder <Sr som Sriggaey fan f'ranbr& •£ongfo;.lät dhec som syn* omSyeltgt s<$r<WdW.$ löper dod) mtft@kep.nleb sOgfig tvfrtd c Cl) tväder t en s<Jfer #ampn,od) hafrver östvergit 2(11 #afjen* sara,@torm som dhet häruthestät Od) fänner ni» igen sin Sädertf Söygd o cl) @t4der

3)het fastar !Marnth dhet trötta §olfet träder ©a fmaningen til landj som det har en g&ig näte Och töter söraup htvadh dhet har medh sigh fått Och byter gladligh omdhetväta i tarra fläder

Sflw smdjtas ingen nödh,mt tage di ©feppet stilla (Uär ccf) dristve# ingen »vare Och ligger för sin©tadh medh prydna stoor och hebet

SSBisterligh gistver ©udh en säbegärligh sart ^rhgängen blir tväl godh orn iagh fan tåligt bi/d*

Sast iagh fiSr ^jenerid min/ 4n nagot mdste lijda.££<2Bem fan som dhef ä* nwf bin deyligheet fceffrisiv»

«^3)y fäsom@ oientfffcn tv4r ögon blindagöc £)m nagon alt fiSr ett anf¥oda henne tör,

Diittfå Närjvij digh ser »var ©inne blinde hlisttw

SRcfr tvii digh hat»a sedf oP n»«ste s<*n3n? Öisn>a S)?en dhen tin skönheef »vil bepriisa som sigh bör 3ii sadant tnthet »vaan medh SXiim at göra förrA •5>«n skal snart b listva »var en hemligh <5ld sigh driftva

©in färeQBän* beröm han tnthettvtl förtiiga

Och tror dher» l>esia sin {3eu äh*' 0Cl)

%t tnthet gtör* behost mehr nagot dher til läggie*

9Jf en fan doch hantf förstånd sa högt otf) »vi/f ey stiig<*, gran dhet honom Äärleef manthtvadtienligt satochjvijf ©tarmehvtilsinnawRaltsasörniä^®ö<£hage(tgh dagh sör ährsenef dagar ana '^©om ibland tvacfre Sftampn dhet tvakreste tvist b

&>u (Hger fämbltgh up moot QSinfren? tijden kalla ©aar dhet billigt ecb dhen dagen halla k4r ©a tväl som henne sielf ccl) alt htvadh henne? är £)il tåfa/ dhen beg

£tt^andsörhindrarmighdhetiagh fan ingen btnna ©cmgambla seden 4r men måtte iagh digh tvinna @å tville iagh digh fnart stelst binda medh min gampn

£> at dhetfunde skee sör ©olenär fringgangen £>cl) förr än dhennadagh igen fornrner sörsta gången Dhen dagh som är beprydd med 2Jeneridi tvackre uamp&£)>#r SD?a(nen9)?arfodh ffoger tvidt uthbreda ** *'^)het htvöta täcke dhe medh bölden hastva giore *£tvarmedh dhe manga sma od) flena®iurha mm ©om ©olen gunstigh tvar dhen ähra dhe sa tvreda

Stu ©pänne# -Oästarij od) ©lädar göras reda ®he aka htvarom an dhet går od) mehrafort 2in når dhet tvar fa dttipt man hade snart ey tore ©igh tvaga i ©lastet uth pa SBägarblöt och leda

21 (t sa sörandratf stgh alting sä när som iagh ©cmsaihrisran3hr©t«iid ^imaSftattod) ®ag(j Rundar hennes gunst dhen som iagh nu beg&ar

©ee jorden aldrigh är sa många tusend ahr ©a astta låteligh dod) sin förandrtngsar

$)fen whan återhald migh|1ädJ' een 6crg heswärar»^w/)en blinda (Buden gör dhem Winda fom han skiuter J^%a dhet at alle dhesom i hano' Sf{i)ke boo SÖthten lydna blmd r<*t tiena huld' od) troo,,

2(t hanpa sadant wiis behatfer dh«n n,uW

2t dt osynligit n<fr h

®het fa en etvigh “JRalts denna ®udensSW/ft ®he löpa htvarom an imövfret hijt od) dijt ©eer ^erreninthetstdls Wienarna honom liifa)

^ill ingen fan man lnehr än stgh stels sättia lift i

£)d> fådanttiljiand är för dhem som ^iärleck winn<r

^ildhesigen hans mad)t medh annan macl)tsörswinn<r*bi$ féttätt feenfiitffw ejj é&STOin htertantf bäste 2Mi ,si är doch.om du t«ry

^henÄleeftagh tildighharbjirtt lijkvt stoor £M) bränner ltila fort ock) Ujm högt dn lågar

^an stäckjs inteet uth,ment)latt ock) Jöagh m?gh plagar. *Ötvabh ien anlwn'tv5rddhet§olf somdhertbor £)het pröfiver iagh nu härjmigh Intet annat ror -f)«vadh iagh för hennes stuld försöker eller tv^gac,

j£>u hasiver migh een dcel a| minmetlätitfee jp)jvar t dhen onde hoop som strastatf lijdertv«, låt migh och nu dhenfrögd för än iagh dör bepröflva

3>hensotn dhegode fStnigh tnthetrnehrbedröftvdt #r iagh doch ibland dhem* som lestva 4n tvidh ltfst éhtvadhdhemlejtvandetf/ är nödigt/ migh ccl; gi/ff.

)**2$ harmi Wlwtm tvist sin @onnnarÄm'ng grSn® ^©ecrgrfttt jfrSpligt uth/ od) -skdm* at hon ärbar, Dd) '£r4n« nafncstå^hem srostet &5fiv«t haar 2llthn>abht»hen »arna^4r-J>hemplcf$ermeéh l>efr&»«;,

<£«tv& fylad)ti$fj ^)6st mebh stdrm sttjhläter räm*

3 stället tager an fin sterbe par# $rsn>ar 2lff hete ©ommann thet honom f?icfat tvar SDy hanmt styr sinfoo#-rit ©äberldnbreufHnd

Sftu f ertaS fiuset ast,nu n?4;er m&fw fil,

Od) ©ölentvdnt stgh kart/feer ofi nu meyr tflbaf®;

SÖioth sotarena od) bhemhon eyfanf&sato

1 iii.iV>i - ---------- '** -

2llf eftter«ammal sebhxhon nu besSfialviH fftir marken Jferet,^r4d od) €5ool soranbra st$ liliw JC4fieef min ir osi5ranberlis|>.9?.

jpl 5®em FamvärÄärfeefs llppemothstäoao förm*n^

*i^<ä:n£>ördryppen giord fcmstutm mar igen/

<£tvadh fa» iagh- grnom gä fomey ät glngit 4n 2 •'Oar 'döden hutyit tiiofjbädc at sörena,

^ö^rdtn min $ampn nuär iaghdm attena,

Sftu år min troheet lönt/ dhen ost ivar rnoth är hän;

^(5t digh behaga dhem scm (efrvaij inehrdndhen, Shetfan^unyleeorg: ocl> äng*(igheet bäst um

©äfom mm 2}enerid,fom om dhet är elmat sä ^t tvij medh bättre band bebind'ost både nvä,

$ät dhet fulkomna? snart hivadh 0udhtvtlrnedh of görat.

,3aSh iveefhan står 06 bfj;iagh mifcker: dhet htvar dagh, 953år.£ärleek ingen kan mehr mothst* cd) förstöra,

#an fodrar tvärt bebär ocfodherrti har behagh. v J -4 ii

. f

t(B $t lijtet stycke £9?a(m stgh om niitt stnger höyer *^£>het htvarfen för si» tvickt eU'r o cl) dhe* arbete skufö .Slan tvara rnehra »ärt än forn ett annat ©uld, éijftväl är ingen ting iagh moth dhetf »lJrdeuphöyer.

jF)»vadhär pädhenna jord som aldra minfi sigh röyer, £>fftaldrafarast är/ dy htvadhsom nthasättnld,

21st samman klimpatstaftt sörfistapat nthan stuld 2llf sasängf är och stal sörg&te ehtvadh dhet dröyer.

Öftehrärat haflaaffdhethtvadh som etvigt är, äftehrskal beröm och dygd medh rätta h&latf fär,

£>ch htvadhmehr maney seer/ altsa htvadh ®uflet dölier;

2Wenast ett blat$?a»npn dhet skattar fagh sast mehr in alt dhet 0ilfocb ©uld forn jorden ännu hölier,

Efler dhet som man här npgräftvlt reda seer.gs 3npf nederst i en ©aht dher berg pä ane siider

502Ul2B<ldrel5 mad)t }örtog;dijtnäpligh ©olentf skeen ^thösiver skattar högh\migh hinte göra meen/

®het »var alt stilla lnngt/ en sivalf' ocl) stugga blij der,

<£tt 2Batn$ fadjta stodh emellan ©tenar striider,

©om medh smatfe buller forn ifran^lladran seen £)her sprang ey sieran srän som ©ilstver skar od) reen, Sftu blanda* hon thoo^nll:annor »ärlsigh tVriider/

£)her »vareen lijren stäftysa stoor som niugt behöffdetf,

2tt dhe sina ^ergsalf dher crnsicfÖa kund' een ®an!j Sföedh (gferiind od) löni ordning som sigh höstdes

cjBardhen alt kring om täpt rätt som een rtfnder J?ran£; 2töena iagh dher sa« o* täuckt aBfua Pä-^urniagh^enerid mindoch eengang funde sa.

E iii/jer iagh aflena satti3)a(en o# migh förde-Sil sinnes Borgen min/sagh iagh smj soglar mäng?

^Mtvistar alt omkring som hölle Jiustigh fang/

Jtaaske e>ch dheineen@org för gökars tväld bijt flrde

Oc& dheratf frije lust pä andra rum f&fförde-3agh tcfnckte tvidh migh fjeSfhtvem kan dheln göra bängj 0om styga snält och frttti iufttcn jjthan ttvang;

2tch *»o*e iagh fom ij/ om ©udh min önstan hörde,

fe^aVt stälte migh min styckyt ds/t som iagh inthet kan S)?t'dh dhennaiTroppen ga,medh frög?> iagh kunde rvara> apoosdhen iagh aif?ar,ocI) da gof?ve iagh mighan.

%j( dhen iagh hade (uf? migh medh som fogel par<*-,fsagh kunde mlf^la om nir lusien infhet räckte,

Och fc^ie tity.ta min sigh tvidar- tcf< sträckte..^©oidar pläga sörr sä mängens Jgiamn omByfas, *@om dhem behagar hälst,til allehanda &>mr görtvandlade dhe. platt ensskapnad cd) natur,

2ltt inthet lernbnas <|tvart,bhem stär sritt lagen brytfc

©om dhe haa stadgat fielfdhet fngenmä förtryfa-;

£)d) at-een 3*mgsru skön/en heel stilkomligh 3Ka». .3Ädllor,gröna^rä od)@rääs man ostta fan ©äleds fötivänd i ©teen/ t Q5äckar fm a som styta,

£) het händer inthet mehr/ dhe droppen sa söraudra., Stten ^iertatesttanoahxrnan nu sörandrat seer. @om3lmor tächtes bäfl eU'r od) dhe@udar andra;

£)het blfc i ©teen od) 3ärn sörivfylat änmi mehr: S0?m 3«ngsrus ivaruthi een ©teen sörtvdlU-,

SluirdhetäW ^ött af färligheet »pränt,..

§ m^tttt1^hhända dhe t aciagh>ti( jungfrur andrft

'»la <J* %fa£ hösifgheetoel) dygder som iagh feeC/

^•närkekbiiriiprcfn^gh(fiskar ujtwM meer

^cn &arta äriäJidheniochkaalnigh eyförandra,.

Jetisk/fdnsjt;

fe K f!^vlin!na! ^dM&and frn« (ägarsteer;

e * men dhejfy kan ingentjppa klandra*

när/ hoop med £and ocbSKnnfc, •jjen •tf tertat langf ifrån i htvem kan een jfyst förneka •pivtm fan utl)}L'i een £>ani$ och inthet tviOia lecka .

f fr mi« iughXlangt bart i samma stunb vtt baui> l)<fr bltndit är,eenouplö|Tg knut.

Sander* 6tvird\ey (Me reda nth.41.

SÅ länge som dhen Sorg än warar dhen iagh drager Så gör iagh inthet Rijm som icke sorgligt är Men i som älskia dhen aff hwem i hållas kär Ehr tienar frögde Sång och ey at man sigh klagar

Lyksammer är dhen wist som een kär Wän behagar Behagas och igen men ach ! hwadh för beswär Hwadh för een hiertans Sorg och wee dhen altijdh bär Som älskar fåfängt alt ehwadh han gör och lagar

Lyhsampt lycksampt paar hwadh tusenhanda frögd Upfinner Kärleek ehr i lycksamme Wänner Som sådan liufligh tijdh fördrifwen wäl förnögd

När både lijka Eld tillijka eder bränner At hwar kan när han wil dhen andras flamma lindra Men min Eld ingen will och iagh sielf kan ey hindra

E y42*

4Kt$f ®rä$ lm tvisnar bart, och gröna flsiven falna-, "^»Cföanseermehr ingen Ört och ingen tvacker 9£oo&, 2llt är |nart rutnat bort,afl fägring äv sin kootf £>ch ©emlnaren är afl.man känner lufttcr sivalm*/

©a drager lusten bär^dhetviida ©fogar smalna/

£)ch dhen firr©org har hastt blir hon nu dnbbelthoo^' J?an blir aff sadan tijdh nu tyngre än dhet trootfy 2(t starcke ocfrdfeeraff förfwagade <tä tvamft;

£)ch iagsern hastver siels dhen ganf?e ©ammartf tijdh gör ÄiärieeMijdit tvee.hur' öketf nu min ptéga 3a är hsn dhor til rvredh som mar migh förr sä blijdh

^örfmächtar iagh än mehr af dhenna h5r min läga. &fiet g& migh' nogh emofh.pa all sätt iagh sörsöketf SBitf^Ipp sörsivmncr bart,miftröstan migh föröfe&|J|2lgh ack)tar ringa altkdhet andra högt tverdem?7 fc$3a tyckeringen ting nxlrb mehr at hastva* tåt' *n een för htvarS' behagh iagh-hclr p

£>ch skulle/ svor hon dödh/ här inthet.blifn?a niehr<?v,

SKennistan är gierd at hon sigh ffal förmehra, 3genom Jtarleef dhen een til dhen andra b4r, tv ack) dhen (lörsia lust naturen gas cjj h

tt hon dhertilsästön/ har iagh fä älskat länge>

£>cl) cllffar hon c cl) migh/ htvadh tvil iagh a cl) ta mehr tn tvinna hennes gunsi/^ch af sa färt umgänge

£>m *£)itnntelen od) stelf til dhen förser 0ä ma iagh s<fya sritt:hivadh kan migh niehra fattafc 45ur' litet aöe tingj beriden as migh skattadCXftaff nu mel> sJdan ©org den trogne ftärleef ändafe V?@om medh beröm ocl) luft iagh trodde ändas migh. Om hon seenheten min vptaar sörtretelighy ©ä amii bdde. £tvä isran htvar annan tvändas.

*Ooos henne hariagh tvänt tvist stull' een gang nptändÄ#; <Éen annan li/ka
Sften iagh i medler tijdh har älstat ftadeligh

Ocl) tvant' af pijlars ©udh skutt' hemVocl) pijlarsandatf,

Sftu är hon stackars $?ööafbrältad tväl betagen.

Olijfa men til dhen som är dhet inthet tvärd/ iÖocl) fan iagh dhetta tro! är hon nu sä bedragen.

£>m dhet sa äntligh är ma iagh »väl säya Otvärd!

•Ouru &linddutvaramä/htiru galit gar dhet til!

*gurn.räder Osörstand i huru fahr nn htvar nian tvifl §tveef allena bäst htvadh pläga tvee ocl) pfjtta •~ä>?t3h gör een hemligh el^dhen! fem migh daaelfefi görtärer ocl) liftvälännu fördöljer stgh;

SKitt ^)ierta bltsrverjfal ocl) aska lemmar mim

©aledes måste Iagh b<Jrttorfas ocl) förttvijna

§ör djn skul 3un#u f är för dinskul ^ymphe ftilii' 3a<$ feer digh reejWh/ iagh fwr d*gh fomma ju Od) alnidh sölie medh dhe lefe<SyfIar dfma

S0?en mthet seer iagh nu upfomma dagen fära £)hen iagh sä läug'har tvänt^htvitfen du dh« bÄn^ 0om du har bundit stall uplösa ocl) astskära,

SDiitt alerta göra sritt ocl) binda mehr min han&

JÖU tveet allena bäst as dhentta hemligheet;

SÄin ^enerid gör nu dn migh inthet mehr förtret»2(gh sölier dhen migh styr tdi dhen iagh inthet hifiev, 42$5öracf)t4r minjörrienst-oef» Ädrleek dr mm skuld JDhet gtftve£f mightil lön at hastva tvarif huld, betalningen är dhen stadigheeten »vinner /

3fagh hade ^nnat »vänt och annat är iagh sinnet; vDhenährananär min bröstat för min ^ungsrutf skuld #aa astrat^iertat mitt til dep dhet »varderiföuld £)het asteen #emligh (£ldi klara lagan brinner.

^äck ähre mine QSand.behageligh min pläg«

(gtt liufligt fängelse kdrfonmw dr mitt tvee 3agh »vinner dhet han miäi men älsta »vil iagh tväga

§il dhe» iagh tijdjens? marf)forf)mt'n försyn-kan see, ®igh mange stn«? emoth och se dhet inthet gdrna ©äpfeer doch (ijktvdl dhet som himmelen lvilärn#.cyysftitfivef ®?arkengrön/"pd $rän see man nnhlorns ^ ^©mä goglar femma igen ock) stygdpar och par Sftu bliftver lastten starock) ^)agen lang ock) flar7 §y är nu htvar man gladh at ©ommaren tvilfomma •

^f)an bärer m&igen stam (itf? -nytta stögd-od) fromma ©om haftva (ijdii nödh sä länge SBinteren tvar,

SD?e» ingen frögdför migh han ännu medh stgh bar, ©älänge mina 9\ijmmotte änstä och toma,

®n har iagh inthetf4tt;och fan sä medh dhe andra €n lijten hugtiad fa ast dhenna ahrsens tijdh, cghsvart iagh resar han>« hjvadh ^andtagh ma tvandr»

3agh ingenfar sa ftfr i-hela bygden ivi/dh ;

®y gar iagh h<!r medh ©orggmigh sa astt' allena, ttfncker tiid.h och ©tund allena pa dhen en&ff^3gh fades hennes dagh ,'som.tagh har fär/tilstundi*,

^^©heniaöh altiidhilust od) Ölddie har begatt;

gör dhet sa käre Sftampn dhen dagen hade satt,

©({ stal han stvarar iagh nnfijratf sammalunda:

• , : : ' ^ Entage straxt up tviln sombif st man kan ästunda

En annan kaflahijt mitt förra siilstap gått

Sftedh htvtlket iagh dhen dagh förr har tördriftva mati

3agh fan een gammal ©edh försumma ingalunda

SWendod) hmadh hoppas iagh at Funna frögd a mätta ^Btht ett sädant ©tänd i htvadh orfak är ttl frögd ^)on hörer inthet migh för htvars skiild iagh alt dhetfö

Din täncker fiäfla an / mm eld är inthet rögd,

^jtvadh gagnar alt min lust dher as hon inthet tveef ©om högsta lusten är/ O alt säflingtigheet!C| äri ©Smw* nidtagt ock) hivfnar sigh ns stids,

* 2Ul |mä diur/ fåglar/ ail dhe liggja i stn 0\oo iOcf) äre hivar ©cl) en ni? krupin i sitt 2lUena Sriggas ©onfandheras förnyn sö; spilla

©omhåde Sftatt cd) £>agh sort fahr at göra illa i;

3 mörfm ro afar han/ när mati dhet ey skutt' fr®

2lt man t inthet rum kan nu mehr säfer boo; '

<£tt under åt at een skal ana kunna tvitta!

*f)tvadSftatthivad 0ömpn faw migsran ti/ne pjjlar tvärt# Jpti grymme ©fmte ©udh.otijdsge Syran tv nagon annan grym/ sa gör han plagan kort

£)cli sttfpper ather dhem som han fanhaffigt häria SOJen ttgh htvemgäuger bier/ undpippa ingen kan $ast a8 ting är stn iifig drar du docl) icke bort*

£>

><£N£tffafla mänga leck Torn taah harMatrlSga ^C^ern som har minst försök !)a“skal mästlee dher ar|f £>i)

£)hen inthetlanat har rest ingen ting tordjtvaäa £)ä> inthet mehrahört 4nsom|m3)?oders l -dt 0om tville sasom han / medh stne tvcfaner saa’^

Omgicfä at mau ocl) mehr skull’ eftter inthet sräga

g)hetvänner(f[)rekarsom näst ontfringmigh boo/ $ör4ldrar lijfa sa o cl) dhe migh unna gätt,

3aSh ährar alledhem som stSh ni «u3h fortrcd

«9?en flörre^^rleek Jr dhen sorntaah hasiver fattl 3ii en/ än anan dhen iagh hafnw l^c ^ andra»ifTN fyt scm 1 ogarnaXgahttt-ocf) Meoch ftuyg& '^'‘Dluudua sina.färni fökiaestier diur,

&>he stnn.a dher od) hivar £>her foni dhe g.t på lut: §*ru grigga* store mad)t och kunna häjl betyget

2lc afle(ef»vande<som löpa/kräla'siyga 2(ff allehanda art/ -aff alla flagj natur 0«c-f{ore,säs

&>,he bianda sigh-thoop/fritt od) för ingen blyga.

QBiiföllta annan! Iagh od)-dhet forn Sr;’g’a rader 2(t göra uthan ©ynd fä aftta som een tmtt,

5Bij kunna i mänga ahr ey een gång kontm i ttl

£)od) fökia medh all stijtXdhet andra köne? nåder. SSReit huru kunnen »j \ herdar cd) ©kytfar »vandra % Äärieencke .skal

£> (jIzyt same ^aftsom migh kh™ 3<5s«an tärer,

- Jitvem moth sm tviUia dhen digh «wh« fände gaff; ©a mycket lyfsäm mehr dn synas miah dhfr aft-0om du åt otvärd dhet di9h tycfon siclt f§14) hade »vänt til löön för mine plågor mänga 2tt få dhen sökte gunst uthi så mange åhr,

£0?en dhet iagh roänte minfl

3agh föfte bfiftva frii/ ocb tagetf uu til s&iga,

SUJedh löye lönaflf gråt/ ad) itärleef medh sörtreet. SWin troheet medh söracht.medh harm min siadigheef Jptvcm hade kunnat tro/ at migh fa skulle gånga.

3agh »vänte atmineldV medh »vatn skulle stäcktaS £>d) tcke at han meht medh ny eld nuupivdckta*, £>d) hur»i tv^l dhet är allenast aska igen,

©åst.iknar lijka »vist dhen stamman tnthet än:

Ssldr hon nu alt förtärdVvock stått uthbrunnin är jörst befiijatf iagh at hasiva 23encrid f4r*

£) iiiITT 9Bhdh' dumtgh säger, strajrtmedtflfa ord iagjjrstvarae, ' 3‘lgh älskar iä3« P"l wgh älskar f«varar iagh S>«» f4ger iagh är din/ är dhct (a ditt behagh 0a ar iagh din odvså/.fälängeUfrnet w«rar

Stteniagh börfäyat först/ om icke iagh besarar 2tt dii hrws enda guliji iagh -söker dagh frän dagh 0kal haftva dhirtil;dhetiagh fruktar högstmtfjhag§!‘/ •£)tvarföte vädd/ tagh äu\migh-mf|)et uppenbarar

Od) imhetdhet til at betänckia-nagw mehr;

Od)itn«sta om min hugl>od)tvälia iblanfe stchr;

Wltn tilat fökia än mehr annan lycka först,

fjörräi iagh beder dhen iagh ffattar aldrcsiörst €5om är at ka. Iccf din medh goden rättförtiena. hsvemiajviventa löön som icke jöisttvUltienas/

U? 'Bad twfprnng höstva d cc6\dh e suckar somiag hör«, |P^)dlst 11 dr iaghhoog digh äremin hiertanö enda 2röst, jptvii [eer iagh lyfttatf up sa of?ta dijna CÖröst,

Slu medan ingen ©crgsorntagh astiveet dhem rörer,

*7

JP)tvadh är dhef sör«« <|wöI din ungdonibtf lusi sörsiöric 3aah kunde spöna dhet/ om iagh dccb hör din vöst.; danske du tvorde ccl) da bhcr uthasi förlöst.,

3$c icfeiaghsorn digh i sudan ängslan sörer

2t iagh digh diskar, thet du dr fä »isi uppä 5tan tnthet grodlia digh;/ om iagh dhet icke giörbe ®het mindre qivdlia fan,een annan dr dhet da

£>m du dhet cd) s<i tvist tör rnighbefännat torde .

£> iiiiJtf.

If^^mpn? fytfatftfK&fljfyt •tytfamtttijf*

^ £)hen mSrke $latm\i QBlfn.fche trätta# end<* wq 2ul>efarena$l5on/ nyttigste ting tboo £>gonm0 W( ebom bigh måste aKa prijfa

£Dy lfhrcuthan bigh faklimge bhe tvijfa,,

\ _ Ocl) ftvage starke 0}J4n,by iwhet fan man tro o p.å jorden uthanbtgljihcfr tnjftvatfWl od) gröt,

£>m icfc Mi op n?ii &en?dgen biåfy hctvijfa,

^an fm O ©foesi?mpB nphäfla tancfarö lopp/

©luth mine 6gon til od) htvtjla trfatan .ftropp/

£)i$ imsligafU0$mpniagh i5nf?amtaflma,

%it annat lycfan må af} mftt beadr förmena JCöm od) tmvestva alf^nubh b(«h i giSmflan Mn §«(! 4n tagh ©oftver fa/Jr ‘äknmfc dod) min:»O: ^ »ist so w ast «n borden* OäU regera#

V: @otn högeooleiu5stauthaiuädefrtnthft|«tt. @omtt)il har alle gd/Ä markens; gtönepaU/

0a »ist är iagh all/na din c cl) inge steraet, '

^roo imhet at fajh fan mehr nägon tijdh rnoveras 2lff någon titignn är ellt o tt) som fomma skal,

04 atrnin frste c?idhaivfnnde blisiva aK £>cl) tämin P

Svcltt som ett£ierfa är allenast i een Jfropp.

iagh e>mehraän een^iärleek och ett happ 0kal nagoi hastva* kär är nogh haa een aflena

>f)tvadh iväuetf mehr dhet iagh/har icke ast dhen eena. ©ndhharf&stskapat iwå och sagh dhet jvarano^ ^ördhensknlingesieeri§>aradi*intogh.

£> *medh Wtefj£oppia$ i sörhopnfngblisive» !Pwcl) siadigt tväiither in enman iagh fan see 2l*t ey omöycligf är nim önskan kumaffte Ochat nrin(gng«l godh/ nwnsaaf dhvc mäsia drisiver

3«gh tager i godh acbt dhe tecken han nvgh giftvee £><frsinner bher ast tröst emoth all <£>org c^roee

Ocl)»vänf':rPädhcu,,äi)hhtWla,f"t>l,rm gh<>ef«: föfedh rätta honomdhet altjämuumS iagh ilsk.istver .

2tstanmm hierranS hugh" iagh äiskir sotn nigh bööc; £>hen aldra bästafivän/ornmigh dhet satnirn göör <£huru stalt hon är,ehtu'iuagh dr ringa

$&?ufhan henne do<fr!ehag* migh rnchr ingir 3»v4faa ockvisöaipn törniineögcn är aheanaéiidaman minjom ugh nu hastvff kär-afle hafrva roo^cl) alt scmtryggiast fSffoi?f *Dcl) mörfrct aue tingbecdckt dhen tyfla^iattf går iagh do cl) ingen©ömpn \ mina ö.gon fatt/

JDheiw »illa tysta Sftaft oclj jtuheet inthet laftva.

jpjtvij hastver/ tänckte iagh/ ocl) ickefalt dhen gastva*, ©cm andra gisivin är/|a I4nge iagh dher satt/

3 ©ängen a* mitt höpp/ til sofrea lyckas platt/

2t tet e tvar igen i mir.e ögon dastva- S

2tr©ömpn een©udhfscm migh dhe gamble »i/fesäyaif ?5örhcncmingen8f©orgocl) dinpa tanefartväya, SOien heller dritva bärtuhr »vägen sör stgh al V

©omhonomfiir emoth/ men inthetpruth nugalt. gör än migh radnan sann ast mårgonccl) migh bad§«. ^ärSenerid stogh up iagh ffaUe svara giadh-ftfc£>rc»rge[tge £röm som nu m»« %)ferta cjtvälier, SbSomstaremoth tfittJDopp ock hindrar aUrnin9So©> 2in kan iagh inthetseehtvadhfcgh °m digh skal tro» jDä) hivadh uthtydning h4lsi iagh.ufhrtft *»3h uthtvällier

olyckor,fara od) alt om du migh sörtälier,

;£>aiagf; dher twere emoth har orsak mehr «'l tro*

SÖtbaff rnfnstönetf gunst/ migh böra hasiva iXoo £>ch inthet achta dhet htvadh nytt man om digh fllier

SOIenhwadh ärSlmgsrur* gunsthtvem kan hon stlkergöttt <?tt 9»äder är hon U)k som sigh sörandrar snart kanhända när iagh minst dhet troor s* sår iagh hön*

2(t gunsten omsvänd Jr/ htvadh häw är sedan <J»art 2lft skönheet »41 bfestogh min 8 drlccf men doch mehr

? st finnfi/ och mehr är dher/ iagh tänn# &mm-

/QfVShafdhen samma elby som itärleef mfn upt

J^agh spädde htvadh min g(d sktiK’ hasiva sör een Snh £>ct> r«kade noghpa da iagh alt dhetta tvee. bekymmer'§ruchtan©t»rg $app och ^edröstveife ©agh kommande lör än iagh något ast dhem kände'

3agh sagh hen för migh som en tius ocl) bftnkrand* stjerna skee» Sftedh <£ngla skönhm sin förmätte dhetta göra

Öften ingen annan mehr mitt faf?a stnne röra 3lt meneds nibkom li)k#immelske©«dinnor tii |m;da jorden rundl och Äönet af deg £>mno&62,

fabati ffinfreeef anXbhm ftoSl8<fre tfcr#*'/ OKenanbra wlnbatf om-od) bem somÄefi ma$? «f)aa albrtsbpr^fwat sfor

£}he ma|tc lijfa som mebh starsfa ©trémmeu s&a*

/

3^cnom Srönen 8>’rbh*n fomwjfanhSra*

£)d) bhen somlwhetseer mebh anbra 5<?onsfr«fft jftar bhem sigh ftö emot f&r bhet bh* fer'niblose, 0omeen i-uUsdlt-er flogl) tf< falla od) sfaftératf.

^)henf?one^8mertbV. fauner w&TeerJtSh frin9/ ®otn^& ™ *warma©;Cot ho» si^abar alle tm| fftiirtallä3is«H »ä»bi Imma »atn nnner

£)c& estterhtviifa ©n$n sigh $r$na ©r<Jfet’sinnee /

SKebh ccnsA jtafMgh ^jtdn .jviM) sctc ©<?ng

«u '#2 ^ htvadhförtfmnanQBäghharstilla srjf *p.i fylfejva/utf rygg/ dher htvarken knaglat0fem <£y heuer tröger ©and'(görstätwté meder meen,

©om refaö(tve$ ^J^stM ettiesthasiva räddat ,

$ftär,hanf*glans?od) bii harafla ©trander b rädd af ^ill ingen liiten Q>ath stns'yppen ©iö cd) rem 2lfl ©n ömmar u.han Saafysinne* nu mehr icke em Ock) icke m<hra een som ey medh 3jS är gräddat

©lät sota ©läden gar rätt som för ©egei fram ©nön stöter soin en §or$p* främsta j?armen£ staffi ©ittiandee stiila

görivtgh medh en hdi Idngt stycke ,

3fndod)iagh sasäng syntf sägöriaahliiftväi mycke; iMriaah nnahstynbardiitsom^BenendminäC/

£)aär ali möda lätt cd) lmstigt alt bestvär»£^/)et&testmfgh sagt itdhen som nn mift hierfa äger <^3 ©taden kommen mti hivadh gitldie iagh da fana Silfyaest ingen strtstt tilfänna gifiva kan,

©d jväl som ingen tror htvady iagh yra kärlek sägec,

2lttenastnär iagh siälf hoos migh dhet öfiver tväger, Sföigh scm tilförne ©erg har astta tapat an,

©om frnd)tantränd)tanhipp*ed) iUrlek aflta tvalt. SÄigh som aK sinnes rnachtncghsarntbetveckia pliger

©a seer iagh tvlflhtvadh iva*(d/.sigh glidirn ägnar tifll Jp)«ru mächtighhan od> ar/ ty genast iagh förglömde

310 annor äftenskligh betvekelse som jvtll

Sörstöra sinne? £aVP cch ingen mehr gtvar gömde 2tstgliertat stögh cd) floden rcfnde kring

& icke glådien ochen undeuigh en(Tl&här en ända päat mm eld mätte stäckta* ^SMr iagh nu inthet längre mehr uthhärda kan £n ©udh här skulle stelj/ htvadh mehr een dödligh mw, 2lst sädan langfam brand och lagande sörskräctw*

«/)ivadh skal iagh ast min £Roo sa idfeligh vpwäcfiaa? Jj)alt up och skona nu tänd ingen ny eld an,'

©ä mycket mehr än öhtn/ som sörra ähren bran iätt honom stocknauth ^ärlef dhet mä dtgh tackla*.

J^wadh är mehr brinna ast/ sa lätt dher blisiva tvidh £>cbestter.£righ giff dhem som dhetbehöstva $ridh £)u forn tilförne ©edh/ at styrtia kring och »vandra

Sftulempna migh ocl) stytteen gäng och fä til andra, filar alle andra ting här hasiva thera? ända <©a»änd och dn igen altijdh ny eld af/ända»O^gh Branhtvad dhetiag fäg tå) när iagh henehörd* ScV 2fa3h bran och »fr iagh förft heune iJpanden «>${> £>d) mehranär iaghfägh athonjä kärligtlogh £)cl)ännu mehr när hon migh i sin iUmmar förde

3)a blesiv' «n stnuen medh Jfrkm o ch Sföodh förstörde ^)madhhalp dhet atiagh rnighänlikiväl undan drogh $flär iagh migh wnnnen figh ocl) kjndehasiva nogh Sörgilsivetf alt dhen tijdh^ärleef dhetdref 0cl) förde

SOtedh 5)gon/)änder 3K«nd/ medhnpsynhandtagh fänj SDJedh ©eder medh geffalt medh siaiande medh gän$ SÖptände han dhen «(d sorn iagh i }tvar lem finner

2lt iagh i staman star »cl) heelodb hatten brinner.

SDfin' ögon /)ierta,Q5röst min heela ^ropp är tåtih •ptvartf lijke näppligh tvar i slrra tijder fänd.3'mgsru gast migh tröst/ een ©amai bad mig biida, ^^Jonräddehalla sort men han atroänd-igen,

«t>on fadeäljTarni/ inen hanavänt ltthet

*f)tvad hon migh styrckte tia/then ©ubben mjgastskräckte *£tvadh hen berörnbde dhet befan han inthet g att;

3agh t(Jnckte:(äiige noghharnu dhet tvaletfWtf.

-£rnern tveet om dhestj lås tn til htvadh tjjj>h tfyct räcfte.

05 snart dhet märkte* iagh dhen ena?rldh antcgh, Shen andra inthet langt dher estter stgh unferogh, ^laenastivilleiagh sörnimm aff dhem tiilijka

.fjmadh migh titt giöra stogh <U'v ocl) till at tmdtvijfa Stten dhetbleft inthet ast sör än 3,'enerid hon kom £)4ivände ©iibben r4dh od) f7iia tancfar om.

E ii<*/* trR drömmar/ f<$nckfe srtan rv«lttp»t>dckfa, ^gm iagh rntsompuarmehr tac iagh igen min fc^m

£»(h inthet 4r dhet tijdhidhersöre honom Björn £)ch tänd ey branan uP&dhcn b,t hartäucktlastackla;

Stten tvafer iagh s<5 sin* uogh tiiden medh at siäckia göruthao henne* £Xoo* och deylighee? beröm £)heticke

forn eeu©tr«idh ocl) ouphörligh ©tröm Sfta längre tunna än söruthantvatu r<äckia

SDochhon detv<SrdberömM*affmigh laswa*bör Sftär iagh för henne* skuld/ mehr inthet annat gör jproem 4r sa skön/ htvem ar begastvad medh dhe©«<r

©orn dhen migh fångat hari Sftympher ibland eder ^ såye alla thet som iagh athonehröstvergar £chaihonw(i ärtvätd)'dhen ähra honast migh far-6$.

f) et »öv ärm mäst mörf t/stg hatten lvid t uth sträckte, 2ln lågh 2(urora <|*var i ©ängen heos stn 92Bän/ Ocl) inthet än tifredi at komma fram jgen,

£>o$ stck man nagot sce ast stenet hen iipivachte

gönith/ dheniväghhon går ocl) SWälnen förstgh brächte. Sftär iagh i stilla ©ömpm ocl) Ofoo mighhanjlar än 2(llena orn iagh tror allena medan dhen Eldguden fring migh är/ Äärlefen som migh täkte

^©ömpnenaternn/somsörr/ migh sörckom,

£)h«n som iagh tvidh migh sielf om £>agen tala? orn; 9)ctgh tyckte hornvar min/ at iagh min önstanhade

3lt iaghhenn’i min $ampni@ängenhoo* migh lade;

!£)ä äftven ast ett éiudv som iagh dher h ra stck 9b\t\ia g upiväckt afsnart/ Md’ ©ömpn c cl) dröm sörgick.

E iniagh dhet hade trodt iagh {Me äther Srmga# o°f igen/ när iagh fa läng’ har tvarit fru,

~~Sfadh hastigt styttiande da hade furaiat tingag.~~

~~§ri/heeto(J) säkerheet,mennn bärtsöratf tvis $>a samma sätt o cl) medh ettstijk bedrägeris,~~

~~£>ch see aÖenast eenS hi4lpande heiler ingas~~

~~59?in fföne ^fenerid om ingen är än funntlt Sörufhan digh affhtvem iagh fä ar heSsttigtbunnilt #ar kärlek ingen macht medh migh om icke han~~

~~£)igh brnfadedher tin ocl> eUtesi imhetkan <5* tvur nu mild oclHiltdin dygdsom <3iska£skina £)cl) lö*mighuhr miff £)of och ifrän banden minet~~*0^<£dh henne ölistar iagh sä (efiva mflie dagac,

'<3a länge iagh härär,ocl)atiagh lempnaml ^illij ka henn’ ocl) alt dhet som iagh skiUies fra Sy nthan henne migh mehr ingen ting behagar.

She orden tomrna skam sä ostta iagh migh klagar, Ehtvad iagh gör o cl) htvadh som hälst iagh tänker pä/ Shesöfliapamitttaal/ hell’r ocl) thctsöreg4,

Od) pä mitt suckande/ htvarUmedh iagh migh sörstvagaCi

Emedan iagh medh />äpp dod) uthgn Sröst sä länge «f)ar sökt od) tänkt uppäxdhet önsfadeumgänge ^B3ist är ett sasängt £äp dhet yttersta förtreet

gör alt förtret scm man/ hoo? ofj astsclya iveer;

Ö)?iftröfl od) Srösi i hoop od)uthan n«gcn roo »hen dhet ey har sörsöft han kan dhet inthet troo.

E iiiigyv#r iagh mt uthan@ömpn rnhi sa mängs mättet

* Isföedh siv&a suckar o* medh trdgcn cfngjiighcet S[)?in olycfsametijdht fördristver medh sörtreet/

3 mifiröst om dher stal mehr funna Hijtva bätfery

©ör liggandet migh trött at iagh migh heller sitter 3 ©ängen ostfa updher iagh min langsarcheet Öftedh ingen annan ting i mörkret lindra tvcet./

2lst täncfiande »ät som tvafande migh mätter-

J^ivadh skal iagh tänckia mehr? hn>a*> forna ihugh/för$ä, SÖegäi'a;iängra ifrän/ rntftrösta/bäppa^pä'

2Ut har iagh reda hastt od) orntvänt i mitt sinne,

SDhet fornmerinthetim som eyharivavit inne (Bätvänter iagh dhen dagh .somfölternagot skeer.

4? tvar iist en annan frtar t migh gistver tanckar steer»/

|S2 i tvtsi som dhet är een allena migh betvefer

3il älsta,ingen mehr sd od) allenast een £)d) ensam tfärlef är ast htvem iagh luder meeny 2iU annan iagh u#ar uhr hiertat od) sörnckar,

$hen til olåstigh lust od) fattiafpeel oc& lefer <2Bil räda/ är migh leedh/ min JCärleef han är reen, iDhen andra dheruthas een©kugga euer skeen

6om har upsatt sitf mahl/vitvällusi ochi smefer.

2st dygd od) behaghV är migh min <?ld beskärd, jDan lärn älska dhen som sintf dhet »vara »värd, Od) sötia la fönienst hoos den som fan athskifliÄ

©ineilskaretf begär godh eller elack tviKia Sy är dhet tväaust nogh at »vara huUin t fa,

3 bara älskandet dhen rena lusten är.

<£ *g2Bad| tecken seer dfgan hivadh sör en oinfld@fienté fea åfjta uhr din- §ampni< thar dineSSBilnner bort nu sa ostta gör din bjsta gfädie kort *wä hon sa mycfenfeorgocl) stadigh mothgäng ärn<*

»t* f« t»* M» f*>- V# fä S*M ~ffn hmdrar han n» mehr umgänget tvart, ^ighWdt sotn syme* digh få hårt Emoth »är iCärleef mehr förmåhr han inthet fpjernA.

*y »ar tilsridi at the ahre ey alla d5dft/ feom haa digh rnehra tåt än stelf sttt egit Uif

mtt nthi ängen grön thar du föruthan möda

gtt CSlornster när du tvilt nu stramt aa ©or$ sördrjjf Ba snart thet ather fpörgf skiön Senerid dr fvijj ” lam»las äistare/ som frina en blomma/ bit,

## 75.

SÅ snart the swarta moln med dimman tiok förswin[n]a Och lemna luffter reen och Himmelen all klar Då

frögdas thet igen som för bedröfwat war När inthet Solsens lius them kunde stängia hinna

Så mycket mehra täckt och gladt the skenen brinna Then tijdh emellan migh och then iagh älskat har Thet hennes ögons skeen förhindradnågot war Då war och så alt mörkt och skumt uthi mitt sinne

Så war iagh och medh Sorg och ängzlan så beswärad Och för thet mörkret så aff all min hugh förfärad, At iagh had' inthet mehr til önsk’ än få igen

The sköne ögons sken/ uthaf min bäste wän/ Ty Venerid är min Sool som wederqwecker alt Lijf gifwer / wärmer/ röör/ thet watnat är/ och kalt.

|>rg faf ängt dt mehr tvafo,

sGshen är sin koo* som iagh har hastf sör alla kär

^hensornmin^ärleektvarthen sommar mitt begtfr <£m$ annor* blir hon nn/ nu snart ens annor* QMa

Jjmj har iagh dalt til the(5 hon skulle migh försaka

Ocl) inthet sagt äfh *hen migh WW »!>c mitt bestvär 3lsthtvilken* skönhet pra** iagh sä betagm är «£ar iagh thet bittra bland medh sötma kunnat smaka

Ock)Ää^leekinthet hastt odöld til j?äileeki löön ^ytil at hastva* kär betveker ingen böön ^het kommer i en* hngh

emoth förm# ocl) sinne

Od) tvitédom nthe är nåx kärleken är inne itanste iagh älskat har sörgisive* uthan lön SWen thet är faw.jagh hat oä) brukat ingen &ön*£% Jf)en stränge nye Jagh migh itMeef söreskr/siver, :

<^2lt läligehilla tysioditiiga mitt befn>4r,

gör att’ allenast nu then tförsta oisaf är

$het iagh (a trögt od) sent migh honom undergistver

/»tvarsöre ma iagh ey sritt säya thet iagh blisiver ilth h<une mehr od) mehr od) dagiigh mehra fär Od) ingen henne lilk i dygder sinner här 3agh tiiiicker sörän han migh sa til tyflheet drisiver

<£moth han* mad)t od) ivald iagh hener striida iviK;

Od) bände sedan alt hivadh lyckan lägger till/

(^n sidan (Sngel* träl od) the? uthan inga*

SWen htvadh skal iagh ast tvald,ttl sriiheet södd sä ttvingaf ifte» uey mm @on om dn milt säkert lyda migh < ©ang migh cnhemligh^öst) uthärda/ biida/ <i3h*^3Ö&mPasö«©ompn gör inthetfynest UimU,

3?hen fornnägot 4r pä hiertat «( ästunda

3il srnchta.hlppajt til älsta fil begrunda (åt ftvmga/Sanckarna sinstyckt di taga <,n gredryggia jorden kring,fa ividtfom ©olen* grann ©a diupt som*0afjen# grund7sä högt somhtmblar runda,

£)o# fomma igen in tifl färatfsedde.f>anipn.

(Ehuru mörkt thet 4r,ehuru och langtbärt

Och föran medh stgh i sin älskar* ©4ng odj^ampn

igenom mäng fa(d SKuurlang tvägar fafotn kartt £ch iagh när tagh nu kom fWtt ingen tmg mehr röna . l«r wgh lijktväl grant i ianckarna min f?öna.miK iif H)3;( <5ct) friffcftir mij Irtraj*.

fdgring stn/ther thet »blantv the mrtra Ä, 3(t iagh thettil at fce ther iagligh kring cm gaar.

£)d) ingen annan lust har iagh «n tijfrh migh (0t

Sil ingen fetMd saak metfh. något alftvar stagie,

J3u mehra iagh thet feer ju mchr thet fKnheet far ;Dd) mehr od) bdttre lud)t,som upi iufttm gar, 0oml)arnu«>i5tcmknug i>hen £>rten l;e(tinta3tf

Shet [yntt inthef/ aft hSgh o<ft lipigh fdtia/

<0« roacfra tdct< &lat»h,så prdduigh upr^tt stam/

;Drn thet t>od) funfce st4at fr«n fSnvisninS wäria,.

Shee gtér an antoa©r<j£?od)liustt'gh Srter skam,*

Sy ingen iXoog/ £öiol/ ^iilia eU’r annan blomma,

Äan mel)ra&h«<moih tiinfigpn tykhmforam&.8o.

sade iagh th« «n fa?*$ ^ 5SÖ$il theijatiaghtörnam/htvadholijf ^^leek tvar

Shen som man intfxe gör när matt tvill uppenbar, f^ens^anbadhiagh ©udhmigh hielp’nhr sidan laga

j-ttvadh? th<« i«3h »<« bb« <sif« inf&“ si^ -^enfomrnmeorg sörifck/ »cl) ^n f0m &aac f<Sr ffln a*3*

6oom tvor< sä mi9h s0m (hfn ia3h älskar täck <:g?rigga'ä)enue docb fätvalsommigh uvtväck

j^hen s»ag* <^bcn ^llD * m<N f^nliS^ siamma

, ttiS lysa klart ock gtsiva mindre röök W '! ", ftrtdar ^Denerid thet ? har iagh ecf) satt dhen sarna

, l^&ja »&fotöia3h/^baf»andochförsM*

I • . / . ' ' '(fkWl man Uv älska thet som man »ärdf älskas finne? ^©a är dhen tvätid som migh til älstande förmår •Oou som än da3h srau da<?h mehr od) mchr fägring fäP 3 all (ing mehra lijf the 'Oinfftieiste ©ndinnor

tn the som födas här the dödeliga 0»mnor; 2lllO;vinltgh deyéligheet then samma östvergw ^land^Eunöfrnrsom een ©ocl för stna©tieruor fär 2lft stera stnmors glans ed) flörre flarheet brinner,

Od) haftver mehra dygd allena än the ana ^hemtvij medhfågängt Sftampn härdygdesammefaiW Een prydnad i tvawiand/ ett nnder i tvär tiidh

©hen hivilfen ingen fan här neder lifnas tvidh ©om sköne ©olen är i £im!ens höge ©aal 3frv3enerid hoos op härjsv4 iordens laga$)aa|.

9©Wrfafr uhr fhe ^äät och stvare tmmtf banden

^war i tagh tmber digh £> Ve niis bnndinlciqh

3il ^and och Soot befncfcd i öiine gyfifendtågh ©eer iagh mm hjtgh nu tvänd «p&h the högre éanden

Som .^r3mör uthi boo-undstuppen från den handen

©orn hölt migh meaan .f><jpp ocl) fruclnan .som p* tvågh 2t iagh migh »p och ner om htvrfiftva* fcagligh fägh SRn up i tvädret tvågd, nu sänkter nidh pä fanden )

<£n annan ©udomtfkraftt min penna hemligt drager gch medh en wärckan blijdh mitt ©inne Mtt intager Jagh siuuger inthet lätt hlvadh Venus hastva tviU

Stöennufasi heller thctApollo sågertta Sör honom mehr tillredj i a[tdhe(\)m $ör honom och ^eneridiagh ivnunen nederfaller.3 är mitt £lpp sä ftvagt at iagh thef htvarcken höret ** <£y heller feer,och thet förbundet forn tvar sagt 2lstöde giortock) migh fampt henne sö.elage,

CSeet ingen omti)et siarheU'r htvem som thet förstörer

3aih nxftrer lifiv4l ä:i ed) mighaUimhet rörer 23(hur tbeu tvägeii Nit ia;.th seer ntigh tvarabrack)*.

Od' länje hullin givar aff någon hernligh rnacht ©om drager/ söregar ledsager od) migh förer;

§het beder iagh od) ast digh som migh ledsagar $

Od) gör din stiit att rntgh må altijdh lycksampt g*,

3agh beder/ mi eli gang omsijder uppenbara

$ivem dhen som ärnas migh till älska rnatK »ara/

Om tagh/somnn är Uitti then inthet älska far ©omiagh hegirat har/ uthi \å mänge ahr.

3 ijÄS ^t Mn busive paar sigh medh een Sfye förenat.

*>• Och fasom .htvadh ast thern then ena hastva sviK Qihen andra inthet kan mothstl od) nekatiU,

C&iedh ^ierta ocl) medh Mund thet ingen thern förmenas

2l(tsä böruthas osi hjvem Amorsåtväl menar ^)»var* annorg önskan stramt npfyU'od) göra giB ,

^y är fä han# behagh htvem tör£ s4 tvara tviK Zt tygeln sina ast od? sä medh ofet skena

£)m sJ astCKunnar ttva aUenast een >3Kund bljstver^,

©a fåhr ensäsom sin/, then j?y$ then andragistvei0 ^)tvadh osi och görabörast thejfa $oglar lär

$he minna tigh thet pä min enda hiertan* fäc i

,$vanuthi<Srösten tu anen tvara

35than then then andraéarsfar^trägård star dhet tSåmmi) förar te She0ÄörsomhastvaUbtlp* bärgetHelicon; ©a srampt thetil dhen sång migh didwr Venus son

Swin gtymphe til berömstn nädh od) hi-ty beskär

Om dhe migh hennes dim tilbörligt stunga lärte. >gh gofsv- od) ©ärden medh ttlbrtika scm ett lääu Sflen inthet äga dädhetvoredher ifrän igenom andra),dheat brukaney begarte;

Shen ©ärden lustigh är sör m i hela ttägdet» Ocfyprydnan dher tithiärjvacfra bårget runde 25erget inthet see? sä prydeiigt ast lagden

feom S&nerid när hon ar ast^ärlecf migh dfrt*mU feeer henne steffiv' i iO?öör/ i nije ©ystrar roijfe 2t itil hennes prijs/ migh edre konster jvijse.

§ $.w SS.

g^-Oen du medh längtan stoer har rnaf? fa fofnge UM, ^^Dhen inthet »istesört htvadh .ft:?r>eefharf3rra«slj$ •Oon är nu om du tror,od) Äärleef underkge *£)on »änder tildigh imdhe sina ögoublijda,

Om dhen hr förr har drömt sigh läggia tvidh din stj'da% •Oon di ötnmer nu omdigh dhet faram' ast samma fraste JDigh för sm iväflust aÖ\hon häller i semmaacb*;

@ä tan sigh (yefan snart/ jväjtärleef, »ända och .

©om snarn^ogfen g4r fgenom lustfen tunna,

D7u fram,nn samma »<fgh! fom blixt tilbafa tgrny ©omsnälla £tortarup ocfyneder springa kunn#

Bergen dtjt dherdhe begynte komma än,

ZU fa är lyckans lapp i »erldjn ast ocb an Dhen som ast samma kön 0# sinne »ara to| $rän dhen ti/dh åt @»dh öf beenet Qtvlnnan giorde 'StMestSföanen/om ast jord ocl) stdstttvar skapad bimd 2Dhet än medh gode jTicii beklagar jorden trind,

£)yOtvlnantf list ocl) mod ocl)skönheet man strart sporde

*£tvad hon mot ©udh.rnot SWan mot Ormen »äga torde 2Sar hon til stnna pd ocl) dtchta mehrgesivind 2in tft at löpa stnflocl) rask och Jvigh «n hind,

•£n>ar medh honruder mehr medh man än henne borde

Om -Onstrirn thet sa rnifl/ tror man atsivartärhivite Ocl) dther htvtitX är stvart igen i sinnet sitt,

®y ilärleek btuder fähhen^ärleekj ©nden blinda

©om kan of? göralö# odE> när han »via osibind*

»Oon älskar inthe dä när man henn'älska dömmer SKen när hon syn# at hon^alt älskande förglömmer.

S iiilgr docft först begimt dhen o.mW ®>dm lek SP^i binda ett skygthtvitt så lar.gt jöt-ögoBSKd^

Spå 3ungsnirnär dheBorgat bara has»a fe?'!)

£}$ nwdhem fl(pd« iåiliagon forofäiduds

$# lafa Wthet se sörh&em ^he si3h

gor dhem som söreg* ett'r esttemhi ledhy

§)icm »veet ey htvemär gladh^edröswQd eller Wld|

£)het synte& migh förtretat ga salangt ett skede

%t iagh fick inthet fee/ ast 3ungsru fm \fcH;

£)y gastagh Amor sknid h?vt han/orn hade mi0h

®?u parat sä ihoop han tillät at iagh hörde

S0£en inthet at iagh sagh/hnr' ©orgeu skickar 9 ^>jvad han* ma$to$hoos dhem sigh höUia sä,rna#ar« ©orn irnhetmehra än fil punden 4hi‘dw .«f»efeffflehr4n$0i!«nbnika någon pjjl <gtt’r om hon såfnw bå ocfe sigh lä»9e hwiil ,

•£)roar mebh han sarga fan m^h jiitfa eHerhugg»

2ldj acftta^hweee bhet a(r

Jf)o» s&er färian Coraller

£>d) fogar henne tnn uthtsin marmophsviif ^

210 bin kglfnmhngh od, Mnckar wän&t* bijt ©omiärlef stSnheet brat/ tag minfil hrcaöratgjMte

4$dr 54gh s«a s$n$ i-@015.mi» ^fracrfrfäfefefcfetvlfl du hälla np du tvdm fulla; göya 3lt smala »idh sä t&u dhen lättta (alla fh$

$>cf) inthet smältan upwdhtvärma ddfrva tS anlägger inthet ast dhe* boma htvijta flöy«

Jtvadh skyler d« dhet ht ttfflfnthet ännu röy

~~2(ficfesko(egrofhe fn5 betett frö~~

~~2tt icke tvärer @räa‘tf som giftva diuren höö~~

~~©ä snart dhet stächtar lijunt ocl) tåtm böriar töga.~~

~~^»adh 4(! durädd för mar* söt dhet at han är heet ©a är iagh ocl) män faHärSÖentfidh som man tveet X)och lijktväi ähre tvijså gärna heoshtvar andra~~

~~Sftu läter han sin tvärd dhen trumpna QBiutren tvandm 4>cn kommer medh migh snart ti ©ommaren til glst isorn har osi htvarsi» ^ran| <$ lager löf hoopfa|i~~pu

|*\SMetf)eaf@itfg/ förflärfrck ffiitbffStfitm

£M> at st» trtfngtonstvår så Wck’ ocd magres CSetände af htvadh focii ocl) hnw the ginge sä ^ptä#te#mängethei sinkdomsäyes fulna

Shen säger tagh är stnfljs sräsaocfr nufmalmj Jpändren fafombteireuannan skyller pa Een gm# at han är tiäf/od) hielpes bäde trol Om hetanfom är tänd i ^icttat funde faln*

^attgörmrb(ef,nnrödh/nu sultenocf) nnseef ®hen stufa aitndh m?hr än {äfiarn dher om tveee CDien wiÖey »vara lätti ty ledh är henom hälsa

£)c& siufdom mehra täckt iagh tan thet hoos min Um ©omtagh har ktmna? läw ifrän sin frä&a srälstt Wlm hon tvsli’ heller äitl ast lust sin Måtkd Ut&åZ 0n foffl aWfM lhtvf% tn nufch Ifc/ 3 féllte aflP anM'a trc;ocf) sSfte »atnet fn?a!f £>er fom thet mar lHst liir^tod) gnult o$ rent ^ ftntli SDhersonithefaarnitfst flart iHhSswer jM:a0anI>m j

Bom<Srfsingm#aitf h«ff tneheluf?jnlla; &mben She ha5° en i#5epla?M ©ammar »<feman m% fSHi fil ett tijfch ffadtif hivar ann<w Sfivmate Sftefch $((foren up til 3Cn<S hrcar man f) til’ i $an&m

©nart täbetf $|$bren as/ sHarffrnftlps the o<# praft# She liflie h*vii ta &tr od) 55een nu »Jitra* cm 0a \St at ingen slgl; ocljfimfcetfjcm ffrraffa

Stör idgh af ©fogen täät ttxfl hflty n frnibe fiStrt rneöh theras' »itlkfft SBttfrf afflycfm gunst/KSÉmehrär thetman bart för ögonen fär V> inthet som synag hölt/ htvi? höUiag söttrenbeen Och rnehr medh sijda tygh/ho* sköne hn*ar och en, ©om til at tända up mehr Äärlcekkunde g&ia.

;Dcb sköne acljta* mehr o# älskeligh och fm, £3?anjveetdock) therag lust the äh;-e icke sieen gast nagon af thern är til at sigh blätta feen §öc andra/ men för sighXähr’ afla dher till snälla.

Jptvem kunde hastva ffc ^Seneridj snöhtvijta händer, $he trinna fingrar o* dhen edle skapnadi pracht ©a wck ach len och ivtjgh ehtvart uth hon then bänder

@a fuÖe medh behagh;ivor alttidh hanskar pl/

Sy inthet uthaf ©kinn.©nld,<Silfe heller lim Äart pa digh pryda mehr än ägen harheetdl/nf$£ £>r än fagh skulle digh min Ääreste förgäta ^ i5örr blefrve jjimmtl jord ocf) jorden himmel n| gör stögc »atnet kring ocl) summe mä!n ocl) sktj Sör »vändes alla sSerg/ i iämpna salor ståta

Ocb an stätt marf j ©teen/an frofot Srä i räta £> l) aUe0rä*i £>ä alt ®uld ther »vorde^ly jjsilfwr tilhtvit^alf/ hart 5ärn til blöta d$

$ör än iagh c^Jenerid f?jjlj* uthur minnet läta

|örr söffe up äth tungt ocf) neder åth a(t tätt Sör blestve elden kan ocf) iifen bränd* af? heta Om @<fmrnawi läge han pä/ om QEÖmtren smaltes stdti

Ocf) brukade? sör Jvedh/ man stune stycken leta 28i)r<&öti tat giöra c?(d dher medh enär man sröte 0$ fafade* ipwp dher som dhe stnto {öfe.9f.

^<33 sorge redskap fan du mehr digh läta br«fa ‘^‘Sil föda Ingrtan min du som förtvar til red*

3 il drisiva henne bart/ sieif !

flu tvill manhadighstyf/sörivifle man digh mrncka ätten tvar för«6g& medh htvagh som man uthasdigh bedj ©I at du in,‘het mehr/ tvidh ont än gitt Inledi ©org]flriau du som iagh; sielf ©ärgen masieupstufa .

Sltten häppatfsrögdigen od> lät digh ey bestvlra 2lt tefnaup thet £aaiiagh til mm hiertan# fira ^)afft hastver tvidh migh stelfitvafenocbi dröm

£M) thet’iagh dhernia Sftatthar drömt ey heller g(öm *f)on kom som tycfttg migh od) nu befände sritt #on hadehelt cm tvänt tiliCärleef sinnet sitt.

I 'fvyögh-nogh/ min' fära nogh/har bi m iMi ^&mskö»heet od) din dygd nogh har du ivtfÄprof 2(ft lä: ga troheet min htvadh giöre> digh mehr behof 2lt migh einellan hop od) ängilig tsvisian fffifla ;.

Om min förtiänst du fam nu reda domen fäll*

Od) taga nu din sartXrätt fram söruthan lost 2(t icke tväntan din ma tvorda altförgrost,

Od) dn ey heta mehr dhen sköna Sänesällal

&Stttvä,ralösivensmaod) blomstren fpricka uth iii äfrarna hesäatf od) hiordarna fritt beta $om isran bygden hem dtn resa nu bcfluth

^il dhe^ at dhenär medh som blfsta tvän skal’hetffi •. 3 ©täden ivilla tvij sa stadigt osi fö t ena %t du ey resa ma H bandet mehr allena»97.

rf9^»jp)et'ärnog af min SKtmd tifstuten än sördölier "SL Sen oro ocl) den strijdh/ som är om hiertat kring Q;he llördälde rum sördälde mänga ti*»3i SRän duO armt tjanb/ du såkrare sullföttier

Sföin sorg medh ptnnan diin o ^ inthet östver höflier 3y sast du stristver up sä månge lönligh ting ©å blir alt lönligt än ocl) bundit som en »ng Spadiupa boms grund dtn tvatnetstä&Ksköii**

m långe iagh s* »w pap«<f

Ehtvadh dn »est ast migh ivij androm thef s«men« 2t tveta htvadh förtros ng* hemligheer

$il göma tnsend ähr/ o<d är *«$* «**#«<! # , 50?en acl) htvadh fo för tiänst/ ast (iSh skal &tgä** 2U tvitnaom then f IdKdn migh fäitära l;$Badh större lydna tvil dtistfalige ask1 migh haftvfö 3agh gör htvadh dtj begår oé när migh årbesait. Jfagh fomrner heller g& gc& tijqtt få medh au *)in ivilliaärminlagh den. du tvilföc migh (föftva,

Ocl) sylte# digh mj mehr ntiu sinue tvordet tak £>iand • dem du sörr digh feer , fomnedan ast en iasiv*

9Bar altudh blidh ^ kan dusknna migh mehr ttäm (ätjnqet) rynkia fee#/ tvara p<f ånnet ditt fea skal du hivar daghfå dm lust uthaf dm 4^»

<£n lijten rynkia nog-/ förmår tro migh thet tritf, gen älskar7, år säfuil medh fruchtan och medh håpf*

hafwet fnlt, medh »4# när ivädret tåndi njL|Tc2&aMj sör en ledfam seds« ntycfet ålska tjjgtf'

'Ocl) hastva all ting lönt/ O 3ungfrtjcf edert feel' tc thet mehr än-beröm ehr l»f? åy aldrigh heel.

253idh altförmycket dölt htvafeh sfa en arr f,l frjga

Od) inthet täta se hsvem »vinner hjvem ger stvjjja 3agh luilfle blunna/ see od) gifa til jn deel >

Jpivadh QSenerjdär »vahn til bruka sör ett spel Ocfy hiirnhögt en ^dnfi til giöra blind kan ffjga

S?u spörier iagh ett ord thethont sömpn har fäH flin af) thet hon har drömt/ ed) sagt figh trogne täw& Set tvarder däodydä/ migh sttäfandes förtålt

2lt iagh får »veta ast htvadh hemligt hon plåg åma »Oon älskar likmål ocl) da n^fr hon såger mi;/ $n>ad|!ust har dudär i.j min f4r.este.migh säy-.

# 100.

HWadh Rosenrödt är thet the marmor hwita Kinder Så åffta färia om när du migh hoos digh seer När du bedröfwad äst så wäl som när du leer Hwij talar du ey fritt hwadh kan du ha förhinder

Är doch din brand så stor som min och icke minder Så her men mehra döld när min han lågar mehr Hwar aff i stad för röst din rådna sigh beter Och Tungan liufligh förr nu tårr aff hetan brinder

Den lilla Gudens macht wil du medh all flijt dölia, Och kan thet til een deel men icke längre än The gläntzend ögons sken små ögnelåken hölia

Men han som där i bor straxt röyer digh igen Låt osz min Venerid här effter uppenbarligh Wår kärlek bruka fritt ty han är inthet fahrligh.